

holder en Reptiliepresse, en Presse, der støttes ved hemmelige Fonds, og som saa har at gaa Regeringens Vrinde. En saadan Reptiliepresse have vi jo ikke her hjemme, men vi have jo dog alligevel en Presse, som støttes af Regeringen, og som støttes gennem overordentlig værdifulde Privilegier. Vi have en hel Række privilegerede Blade, som begynder med „Berlingske Tidende“, og som strækker sig ud over hele Landet gennem Stiftstidenderne. Det er egentlig disse Blade, der udgøre Kærnen i Højres Presse, og derfor kan jeg saa godt forstaa, at dette Spørgsmaal har en vidt rækkende politisk Betydning for Højres Parti. Skulle vi nemlig komme til, at disse Privilegier skulle være en Afgift, en Afgift i Forhold til Privilegiets Værdi, vil Følgen let blive den, at det vil gaa endnu mere tilbage for Højres Presse end hidtil. Gennem alle disse privilegerede Blade har Regeringen en Hær af Wallensteinske Solbater, der ere parate til at slaas for, hvad det skal være, en Hær af Kampfæller, for hvem Privilegiet staar over Skrivefriheden. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at Regeringen værner til det yderste om disse Blade, fordi det er gennem dem, den har sin bedste Støtte for sit Parti og for sin Politik. Der er en anden Side ved denne Sag, og det er, at i Virkeligheden er det jo et Skattepørgsmaal ved Siden af. Det er jo ikke nok, at disse privilegerede Blade støttes af selve Regeringen, men det er jo hele Befolkningen, som er tvungen til at svare Skat til disse Blade. Der er i Grunden noget overordentlig urimeligt i, at f. Eks., naar et Hus i det østlige Jylland,ovre i Koldingegnen, skal sælges, Befendtgørelsen derom da skal staa i „Ribe Stiftstidende“, der jo er bekendt for saa godt som slet ingen Abonnenter at have. Det er urimeligt, at Befolkningen skal være tvungen til at indrykke Avertissementet i et Blad, som ikke læses i ret stor Udstrækning, og som i hvert Tilfælde mange Gange ikke læses paa det Sted, som Befendtgørelsen gælder om, men det er, som sagt, et Skattepørgsmaal; Befolkningen er tvungen til at svare Skat gennem de Befendtgørelser, den nødvendigvis maa lade indrykke i disse privilegerede Blade. Jeg synes imidlertid, at i disse Tider, hvor vi jo have mere end nok af Statter og Afgifter, er der endnu yderligere Grund til at søge at befri Befolkningen for disse privilegerede Blade og derved for den Skat, som paalægges den gennem disse Blade. Der er en anden Side ved denne Sag, jeg ogsaa gerne vilde drage frem ved denne Lejlighed. Det er jo nævnt, at „Berlingske Tidende“ giver et Netto-

overskud paa ca. 150,000 Kr., et Overskud, naar intet andet Blad i Landet paa lang Tid kan vise Mage til. Man skulde jo antage, at et Blad, der kan give et saa stort Nettooverskud, maatte, naar der var Tale om at betale sine Arbejdere og give sine Arbejdere en ordentlig Løn, være det første. Der viser det sig imidlertid, at netop „Berlingske Tidende“ kommer bagefter, at „Berlingske Tidende“ netop er en af de daarligste Arbejdsgivere i Kjøbenhavn paa dette Omraade. Jeg skal saaledes ophjse, at den Tarif, som gælder indenfor Typograffaget og er vedtaget af alle andre Blade i Kjøbenhavn, har „Berlingske Tidende“ ikke villet underkribe. Arbejderne have Gang efter Gang anmodet dette Blad om at faa Lov til at arbejde under de samme Lønningsvilkkaar, som gælder andetsteds, men hver Gang det blevet dem nægtet, og navnlig vil Bladet ikke gaa ind paa at betale for Oerarbejde efter Kl. 9 Aften. Det forekommer mig, at naar det viser sig, at Bladet stiller sig saa inhumant over for sine Arbejdere, er der endnu mindre Grund til, at Privilegiet skulde opretholdes for dette Blads Bedkommende. — Naar jeg er gaaet med til at bestaate dette Privilegium, saa er det for øvrigt ikke, fordi jeg ønsker Privilegiet opretholdt. Jeg ønsker det tværtimod afstaaet saa vel som alle andre Privilegier her i Landet. Men naar jeg alligevel er gaaet med til at forlange disse 80,000 Kr., saa er det sket af den Grund, at hele denne Sag er kommen saa langsomt og sent til os, at det ikke har været muligt at kunne træffe nogen anden Afgørelse af den end at opstille et saadant Beløb paa Finansloven. Jeg havde imidlertid gerne set, at denne Sag var kommen til Finansudvalget paa et tidligere Stadium, saaledes at vi kunde have taget under Overvejelse, om vi ikke i Stedet for at tage en Afgift af dette privilegerede Blad hellere skulde gaa til Udgivelse af en Statstidende. Gjorde vi det, saa var det ikke andet end at føre den Tanke ud i Livet, der mange Gange tidligere har været fremme, og som den ærede Ordfører saa udførlig omtalte. For mig staar denne Afgift, som jeg har tilladt mig at foreslaa til 80,000 Kr., kun som en rent foreløbig Afgørelse, idet jeg haaber, at dette Spørgsmaal kommer frem igen, og at vi saa maa faa en endelig Løsning paa dette Spørgsmaal. Jeg for mit Bedkommende ville helst, at vi gik over til Udgivelse af en Statstidende.

Formanden (Sofus Høgsbro): Da der endnu er indtegnet flere Talere, skal jeg her afbryde Forhandlingen.